

Detský divák je najväčší recenzent na svete

Rozhovor s bábkoherečkou Klárou Jedinou.

Deťom sa v divadelných priestoroch Mestskej knižnice mesta Piešťany predstavila bábkoherečka Klára jediná so svojou monodrárou Tuláčik a Klára. Toto divadelné predstavenie spojené s výtvarnou dielňou pre deti v predškolskom veku bolo súčasťou festivalu Dni detskej knihy 2017. Na území Slovenska ide o jediné predstavenie s týmto zameraním, a preto sme sa naň spýtali samotnej herečky.

Čo by ste nám povedali o predstavení Tuláčik a Klára a postave Kláry, ktorú stvárňujete?

Pozerala by som sa na to tak širšie. Autorom knihy je Erik Jakub Groch, výnimočný spisovateľ, ktorý žije v chalúpke mimo civilizácie, a ktorý napísal túto knihu, ktorá je pre mňa veľmi filozofická. Páči sa mi na nej to, že vidí hodnotu detí a vôbec ich nepodceňuje, ani si o nich nemyslí nič infantilné. A to sa mi veľmi páči, a preto som sa to rozhodla stvárniť. Kláru som videla pôvodne ako farbu. Som bábkoherečka a všetko vidím veľmi vizuálne a farebne, preto som sa stotožnila s Klárou ako s farbou. S Tuláčikom som sa stotožnila, pretože ja som tiež večný tulák, ktorý kočuje svetom. Sú to vlastne dve postavy aj o mne, aj o tom príbehu.

Ako vznikol nápad zinscenovať práve toto dielo?

Na škole som stretla Katku Aulitisovú a spolu sme robili moju prvú monodrámu, Aglaja Veteranyi, Prečo sa dieťa varí v kaši?. Po škole som napísala grant a Katka mi to zrežirovala, takže toto predstavenie vzniklo už po škole. Scénografkou predstavenia je Ivka Macková.

Je náročné pripravovať sa na výstup pred detským divákom?

(smiech) Je, lebo je to ten najkrajší a najúprimnejší divák a on vám dá pocítiť úplne všetko. Takže on je ten najväčší recenzent na svete. Tak sa teší len detský divák a tak vás kritizuje len detský divák, a to je na tom to skutočné a pekné.

Spomínali ste, že ste sa stotožnili práve s Tuláčikom. Klára je však Vaša menovkyňa. Stotožnili ste sa aj s ňou? Ak áno, tak v čom?

Kláru som videla ako farbu. Pôvodne to vzniklo úplne tak expresívne, potom sme tomu dali trochu tvar. V príbehu ide o to, že dieťa sa ľahšie stotožní alebo personifikuje do zvieratka, Tuláčika, ktorý má ľudské vlastnosti. Klára mu ich veľmi milým a citlivým spôsobom poskytne, ale ukáže mu, že predsa len je to psík, a že nemôže byť človekom. Mám pocit, že pán autor išiel veľmi pekne na toho detského čitateľa práve cez postavu Tuláčika a Klára bola veľmi milá a nežná ruka, ktorá ho sprevádzala. Nevie, som taká, že neviem ani kričať, takže pre mňa bol prístup Kláry veľmi pekný a citlivý. Myslím si, že takýto prístup by mali mať aj rodičia k svojim deťom. Ukázať im, že toto nemôžeš a tak toto nie. Vyskúšaj si to a zistiš prečo nemôžeš a ten rodič ho celú dobu chráni a sprevádza.

Ďakujeme veľmi pekne za rozhovor a prajeme Vám, aby Vás každé predstavenie naplňalo tak, ako toto.

Podujatie: Festival Dni detskej knihy 2017

Piešťany 12. apríla 2017

Autor rozhovoru: Martina Lešková

Účastník rozhovoru: Klára Jediná